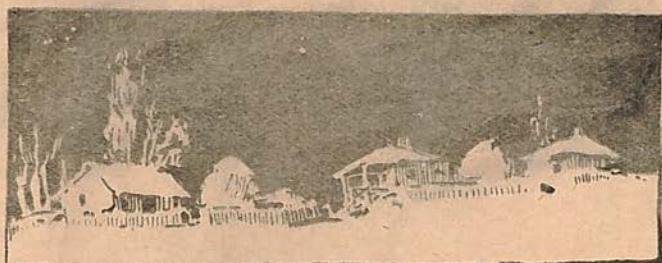


За вампири, юди, въркулаци,  
Дето правятъ нощемъ тайни знаци.  
А децата слушатъ уморени —  
Сънките имъ страшни, разкривени...

Само вънка тихо месецъ гръбъ  
И до прага клонитъ люлъе,  
Само тихо шумолята липитъ  
И разправятъ приказки звездитъ...

Дора Габе-Пенева.



### СТАРИЯТЪ КЕСТЕНЪ.

Коледенъ разказъ.

1.

На Бъдна вечеръ работникътъ Мартинъ се върна по-рано. Малкото му момиченце Здравка го посрещна на пътните врата и му рече:

— Татко, зашо не донесе дърва да ни стоплишъ? Колко е студено-о! Кака каза, че тая вечеръ ще донесешъ единъ голѣмъ коледень пънь.

— Пакъ ще донеса, моето момиченце. Ти влѣзъ въжtre. Студено е тука. Азъ ще дойда следъ малко и ще накладемъ голѣмъ огънь. Влезъ де!

Здравка бутна вратата, но не влѣзе изведнажъ въ къщи. Искаше ѝ се много да види, отде ще вземе нейниятъ татко коледния пънь. Но башата отново я подкани и тя влѣзе въжtre.

Мартинъ взе отъ избата голѣмата брадва и се отправи въ градината до къщата. Тамъ растѣше единъ старъ кестенъ. Всъка есенъ тоя кестенъ помагаше за прехраната на бедното семейство. Той раждаше изобилно плодове, които продаваха, и съ парите башата купуваше дрешки и обуща на децата. Но тая година старото дърво не даде нито единъ плодъ. Бедниятъ работникъ се